

KULLAN YLISTYS

kansanruno

kansansävelmä

sov. Jukka Janka-Murros

Mi - nun kul - ta - ni kau - nis on,
 Mi - nun kul - ta - ni kau - nis on,
 B \flat D7 Gm Cm6 D7 Eb Gm Gm D Eb Cm6

8
 vaikk on kai - ta - lui - nen. Hei luu - li - a il - lal - la, vaikk on kai - ta - lui - nen, lui - nen
 vaikk on kai - ta - lui - nen. Hei luu - li - a il - lal - la, vaikk on kai - ta - lui - nen. lui - nen.
 8
 D7 Gm D7 B \flat D7 Ix/Eb Gm Cm6 D7 Gm F Gm

Minun kultani kaunis on,
 vaikk' on kaitaluinen,
 Hei luulia illalla,
 vaikk' on kaitaluinen,

Silmät sill' on siniset,
 vaikk' on kieronlaiset,
 Hei luulia illalla,
 vaikk' on kieronlaiset,

Suu on sillä supukka,
 vaikk' on toista syltä,
 Hei luulia illalla,
 vaikk' on toista syltä,

Kun minä vien sen markkinoille,
 niin hevosetkin nauraa,
 Hei luulia hah hah haa,
 hevosetkin nauraa.

Tämä laulu on painettu ensimmäisen kerran Filip von Schantzin kokoelmassa Valituista Suomalaisista Kansan-lauluista 4 vuonna 1855. Se on peräisin Venäjän-Karjalasta.

Tässä humoristisessa laulussa nuori mies tai nainen kehuu rakastettuaan kauniiksi, vaikka se ei olekaan totta. Tyttö onkin laiha, kiersilmäinen ja suurisuinen. Aikaisemmin laihaa ihmistä ei pidetty kauniina. Elintason nousu on muuttanut tämän käsityksen.